

זה הוצג בטלוויזיה החינוכית

רית, הודה הבמאי האנס פריש, «אבל ההצגה מבוקש בהולנד».

למה? «הולנד נתנה לאנושות כמה מצויירי-העירום ביותר. זה מעיד שיש משהו בנשמה ההולנדית הכמהה של אמנות. אנחנו מספקים כמיהה זו. נותנים שעה עירום חי ומודרני זה כאילו מראה את גדוליה-הציירים אולי זאת הסיבה שהחיוון הבא של פריש יוכה בהצגו שלו במוזיאון אמסטרדם המפורסם. «המישים בחורות ישתתפו בה. הריגש אושי שילבש צורה ויפשוט הרף. כל זה בפלסטיק שקוף. עצוב!»

מכיוון שהיו מבקרים שטענו, כי ההצגה חורמת להריכ ריוטיזם של הנועד ההולנדי, הבטיח פריש להצגה הבאה שדיים יהיו צבועים אדום-כהולילבן — צבעי הדגל ה

על בימות עריה העיקריות של הולנד. חיון מורת משונה — כליה העיקריים: סירים, שאבי-אבק, תופים — סיפקה מוסיקת-רקע מודרנית. מיקרופונים חבויים מתחת לכיס-אות הצופים הגבירו את צריחות-הקהל, הפי כו אותן לחלק מן המוסיקה.

«לא האמנתי שנהיה גם הצלחה מיסודי»

כי ההצגה ניתנה במסגרת התוכנית החינוכית לבני-הנוער, והבמאי הקדים דברי-הסבר: «כל הדברים החשובים בחיים נעשים בלי בגדים — הלידה, האהבה... מטרתה של תוכנית זו היא אחת: לשחרר אתכם מכבלי-המוסכמות של ההברה הזקנה».

לפני שהוקרנה על המסך, הועלתה ההצגה

ב פורסומים המוקדמים נאמר רק: «עצמים חיים — הצגה». כאשר הופיעו העצמים על המסך הסתבר שהם אומנם חיים — אבל עירומים. שלוש הצעירות והי גבר לבשו רק מעטה של פלסטיק שקוף. תחנת-הטלוויזיה ההולנדית הוצפה במיכ-תבים — רובם של הורים נדהמים ונוזעמים.

